

REVAKCINU PROTIV KOVIDA PRIMILO SAMO 1,63 MILIONA OZIJA

Zaštićeno manje od 8% građana

■ Za četiri meseca dato ukupno 7,740.000 doza, niska stopa i među najstarijom populacijom

Državni organi su konačno objavili detaljne statističke podatke o dosadašnjem toku programa imunizacije protiv kovida u Australiji.

Imajući u vidu da je vakcinacija počela pre više od četiri meseca (20. februara) i kada se zna kako je ambiciozan bio plan Savezne vlade, trenutni rezultati su u najmanju ruku - porazavajući.

U celoj Australiji je do prošlog četvrtka revakcinisano svega 1.630.000 starijih od 16 godina, što je svega 7,82 odsto odrasle populacije!

Po jednu dozu primilo je 6.110.000 ljudi (oko 30 odsto odraslog stanovništva), što znači da je za prvi 130 dana od početka programa dato ukupno 7.740.000 doza, odnosno 59.538 uboda dnevno, što je imajući u vidu svetske standarde, malo i preveliko za državu od skoro 26 miliona stanovnika.

Poređenja radi, u Srbiji je revakcinisano više od 36 odsto populacije, dok je u Americi taj procenat preko 46 odsto. Australija je u rangu sa Ekvadorom (7,7%), Laosom (7,3%), Malezijom (7,15%) i Palestinom (6,9%). Na začelju su osim afričkih zemalja (do 2 odsto revakcinišnih) i države poput Fidžija (4,8%), Bosne i Hercegovine (4,7%) i Belorusije (3,91%).

Zvanični podaci Saveznog ministarstva zdravlja Australije pokazuju da je

i među najstarijom i najranjivijom populacijom stopa vakcinacije u zemlji niska i ne prelazi 40 odsto. To se odnosi čak i na Australijance u osamdesetim i devedesetim godinama života.

Zvuči neverovatno, ali do sada je revakcinisano svega 38,4 odsto ljudi od 95 i više godina (20.311), ali se u narednih nedelju ili dve očekuje da i preostale dve trećine najstarijih primi drugu dozu, pošto se čeka da prođe predviđeni rok od 12 nedelja između dva uboda.

Kako pada broj godina, tako sve niže ide i procenat revakcinišanih. Kod osoba od 90 do 94 obe doze primilo je 29,8 odsto, u kategoriji od 85 do 89 godina 20,2%, a među populacijom između 80 i 84 godine ima samo 15,7 odsto revakcinišnih!

O građanima u pedesetim i šezdesetim da se i ne govorи, jer tu procenti revakcinišanih ni u jednoj starosnoj kategoriji ne prelaze 6,7 odsto, dok je po jednu dozu do sada primila oko trećina populacije između 50 i 70.

Država najavljuje da će nastaviti da objavljuje transparentne podatke o programu vakcinacije, kako bi celokupna populacija bila u mogućnosti da prati tok imunizacije i da na osnovu toga donese odluku da li će se i kada vakcinisati.

E. V.

Svaka peta doza se bacă

U Australiji trenutno postoji nedovoljan broj vakcina u zalihamu, a podaci pokazuju i razliku između iskorušenosti dobijenih doza u centrima za masovnu imunizaciju i u ordinacijama lekar opštih praksa.

Naime, prema očekivanjima u opštoj praksi se baci svaka peta doza, dok je gubitak u centrima za masovnu imunizaciju minimalan. Gledano po državama, najefikasnije se radi u NSW i Tasmaniji gde je upotrebljeno 98 odsto distribuiranih doza, dok je najniži procenat u Zapadnoj Australiji, svega 78 odsto iskorušenih.

Na nivou Komonvelta, u ordinacijama opštih praksa iskoristi se 74 odsto dopremljenih doza vakcina protiv kovida.

Milan Vlašić

PIŠE: Milan VLAŠIĆ

KORONA, PANDEMIJA, HISTERIJA

Put je bio dug, zatvorili smo krug

Kažu da bubašvaba može da preživi nuklearni napad, ali je jednostavno možete ubiti novinama. I to je valjda indikacija kolika je snaga medija.

Mi smo, nažalost, opet na početku što se tiče korone, pandemije ili histerije. Nakon više od godinu dana ograničenja kretanja, prilično ograničenog disanja, obećanja da će biti bolje, uvođenja i popuštanja mera i ko zna čega, evo nas na početku, barem što se Sidneja tiče, kao da se sam zatvorio jedan krug.

Ipak s obzirom na to da nismo medicinski niti politički eksperti ostaje nam da se nadamo da ovi koji to jesu, znaju šta rade te da će nas izbaviti iz ludila.

Ovdje bih pokušao da pronađem način da lakše podnesemo najnovije ograničavanje slobodnog kretanja, ali jedno je sigurno - zakon moramo poštovati.

Što se finansijske strane ovog zaključavanja tiče, tu će država najverovatnije nadoknaditi pojedincima i privredi izgubljeno. To jeste privremena mera, gašenje požara, jer suštinski država se u stvari zadužuje, a to je teret za neke buduće generacije.

Samo da ne bude iluzije da je država neko strano telo koje deli pare "šakom i kapom". Nema toga u ekonomiji, ne postoji nikakva "nova ekonomija", ne postoji način da se uveća materija, finansira bilo šta bez realnog pokrića, bez posledica - zaduživanja.

Problem je u televizoru

No, ostavimo to na stranu i slobodno možemo zaključiti da zbog zaključavanja Sidneja nećemo loše proći finansijski. Sada se postavlja pitanje šta je u stvari najveći problem jer smemo da se bavimo i sportom, nisu zabranjene kućne posete pod uslovom da nema više od 5 ljudi i onda se može zaključiti da ni to nije toliko problem.

Uostalom, kada neka nikakvih ograničenja svakako su retka druženja više od 5 ljudi kada je kućna varijanta u pitanju. Ipak, nije isto, nekako je sada gore, nekako je napetija situacija.

S obzirom na to da objektivno imamo više vremena da se odmorimo, spava-

mo, sredimo arhivu, da se igramo s decom, unucićima, kućnim ljubimcima, onda u stvari ovo zaključavanje i nije toliki problem.

Ipak, čini se da jeste. Zašto? Problem je jer imamo u kući nekoga ko nam ne dozvoljava da budemo opušteni, da se posvetimo lepim stvarima, mislimo na lepe stvari, ljude i događaje. E taj neko se zove televizor! Verovali li ne, imate daljinski i vi ga kontrolišete, a ne obrnuti, kao u većini slučajeva. Isključite ga!

Svakako je lepo pogledati omiljeni TV-šou, slušati pesme, interesante priče o putovanjima, neki sportski događaj, teniski meč gde Nole pobeduje, ali ne mojte gledati vesti.

Ako baš morate pogledati neka to bude kratko, jednom dnevno da imate ideju šta se dešava, mada nije nužno ni da sve zname, gde se neka zgrada srušila, izbio neki požar, ratni sukob, broj obolelih od ovoga ili onoga.

Vesti su u ogromnom broju slučajeva negativne. Uostalom, u Americi su pokušali da emitovanjem samo dobrih vesti, ali je kanal bankrotirao zbog slabe gledanosti!

Ljudi vole negativne vesti

Ljudi nažalost vole negativne vesti, ali to ne znači da je to dobro za zdravlje, čak naprotiv. Naša emotivna reakcija, uglavnom nesvesna, na bilo koju vest, utiče na našu svakodnevnicu, na to kako se osećamo, kako spavamo, na naše zdravlje.

Uostalom uporedite televizor sa automobilom. Ako ne gledate samo omiljene emisije već gledate televiziju po cele dane, dakle mahom negativne vesti, to vam je isto kao da se dovezete sa posla do kuće u vašem automobilu i onda jedno 5-6 sati kružite oko mesta gde živate.

Ako radite po kući dok vam je televizor otvoren, sem ako se ne radi o muzičkom kanalu, to je još gore jer dobijamo takozvane sublimisane poruke, dakle poruke kojih nismo ni svesni, ali ih naš mozak sve beleži.

I za kraj da se vratim na početak uz poruku velikog fizičara Aleberta Ajnštajna: "Ne znam čime će se voditi treći svetski rat, ali znam da će se četvrti voditi toljagama."

